

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[CollectionBoite_023](#) | [Notes de la fin de sa vie pour ses derniers livres](#).[CollectionBoite_023-14-chem](#) | [Hiéroclès. Item](#)[[Karl Praechter. Hierokles der Stoiker - suite](#)]

[Karl Praechter. Hierokles der Stoiker - suite]

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb023_f0625

SourceBoite_023-14-chem | Hiéroclès.

LangueFrançais

TypeFicheLecture

RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 19/03/2021 Dernière modification le 23/04/2021

kunft. P. 10, 2 ff. ist mit den Worten οὐ μὲν δὴ πολυτελεῖς οἰκοὶ καὶ ἄρθροστρωτοὶ τοῖχοι καὶ περίστοα τοῖς ὑπὸ τῆς ἀπειραγαθίας θαυμάζομένοις λίθοις διακεκοσμημένα οὐδὲ ζωγραφία καὶ ψαλιστοὶ μωρυνῶνες οὐδ' ἄλλο τι τῶν ἐκπληκτόντων τοῦς ἡλιθίους κἀλλος ἐστὶν οἰκίας ein in der kynisch-stoischen Diatribe beliebtes¹⁾ Thema berührt, die Polemik gegen den Luxus in der Ausstattung der Wohnräume. Nahe steht Muson. b. Stob. fl. 1, 209 p. 175; 9 ff. H. (1, 84 p. 38, 17 ff. M.): τί δ' αἱ περίστυλοι αὐλαί; τί δ' αἱ ποικίλαι χρίσεις; τί δ' αἱ χρυσόροφοι στέγαι; τί δ' αἱ πολυτέλεια τῶν λίθων, τῶν μὲν χαμαὶ συνηρμοσμένων, τῶν δ' εἰς τοίχους ἐγκασιμένων... (Z. 17 ff.) καὶ τοι πόσῳ μὲν εὐκλεέστερον τοῦ πολυτελεῶς οἰκεῖν τὸ πολλοῦς εὐεργετεῖν. Aehnlich Philo de somn. 2, 8, 54 p. 267, 15 f. W. 666 M. τί οὖν τὰ μὲν ἐδάφη καὶ τοὺς τοίχους πολυτελεῖσι λίθοις διακοσμοῦμεν²⁾;

P. 10, 9 ff. wird die enge Gemeinschaft zwischen den Eheleuten mit den Worten charakterisiert: συμφωνούντων μὲν ἀλλήλοις καὶ πάντα κοινὰ πεποιημένων μέχρι καὶ τῶν σωμάτων, μάλλον δὲ καὶ αὐτῶν τῶν ψυχῶν. Dazu bietet eine Parallele Muson. b. Stob. fl. 67, 20 p. 5, 29 f.: τίσι δὲ νομόμισται κοινὰ εἶναι πάντα, καὶ σώματα καὶ ψυχὰς καὶ χρήματα, πλὴν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς; und ebenda 69, 23 p. 26, 20 ff. κοινὰ δὲ ἡγεῖσθαι πάντα καὶ μηδὲν ἴδιον, μηδ' αὐτὸ τὸ σῶμα. Ebenso Antip. b. Stob. fl. 67, 25 p. 12, 30 ff. οὐ γὰρ μόνον τῆς οὐσίας καὶ τῶν φιλότατων πᾶσιν ἀνθρώποις τέκνων καὶ τῶν σωμάτων, ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς οὗτοι μόναι κοινωνοῦσι. Aehnlich Ps.-Menand. p. 275, 18 f. W.

P. 10, 16 ff. τί γὰρ ἂν γένοιτο

κρείσσον καὶ ἄρειον

κατὰ τὸν θαυμασιώτατον Ὅμηρον

ἢ εἴθ' ὁμοφρονέοντες νοήμασιν οἰκῇ ἐχρήτον

ἀνὴρ ἢ δὲ γυνή;

ist Hom. Odys. 6, 182 ff. zitiert. Das gleiche Zitat haben Plut.

1) Wendland, Philo und die kynisch-stoische Diatribe S. 24 ff.

2) Vgl. ferner Sen. ep. 8, 5; 114, 9, Dio Chrys. or. 7, 117 p. 135, 9 ff. D. 211, 17 ff. v. A., Horat. carm. 3, 1, 41. 45, Plin. nat. hist. 36, 1 ff. und Wendland a. a. O. S. 26. Gemälde erwähnen Philo de Cherub. 30, 104 p. 195, 7 C. (157 M.), gnom. Epictet. 40 p. 473, 2 Schenkl. Wie bei HS (p. 10, 1) wird an letztgenannter Stelle der wahre οἰκίας κόσμος dem vermeintlichen entgegengesetzt.

